

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen om Godkendelse af Kongeriget Danmarks Hypotekbanks Regnskab for Tiden fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

(Udvalgets Betænkning med tilhørende Forslag til Beslutning findes i Tillæg B. Sp. 655).

Forslaget til Beslutning sattes til Forhandling.

Ordføreren (Deuntzer): Det foreliggende Regnskab fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912 har Udvalget gransket i alle dets Enkeltheder og fundet alt i Orden. Der er desværre at berette, hvad der jo i øvrigt er Tinget vel bekendt, at det ikke har været muligt i det forløbne Aar at skaffe noget nyt Laan til Hypotekbanken. Som Følge deraf har den ikke kunnet udvide sin Virksomhed i den Grad, som Loven har tilsigtet. I øvrigt er der intet andet at bemærke, end at alt er gaaet sin rolige Gang, og at Hypotekbanken venter paa bedre Tider for at kunne udvide sin Virksomhed. Vi har ligesom Landstingets Udvalg særlig fundet Anledning til at bemærke, at der, alt som Tiden gaar, fremkommer en lille Ulempe. De Laan, der optages i Frankrig, udløber i kortere Tid end de fleste af Kreditforeningernes Obligationer og navnlig i meget kortere Tid end Husmandskreditforeningernes Obligationer. Man maa derfor i alt Fald befrygte, at man til givne Tid ikke kan have saa mange Penge i Kassen, at man kan dække de Hypotekobligationer, der udtrækkes. For at raade Bod derpaa har Hypotekbanken allerede i Fjor givet sig til at opkøbe sine egne Obligationer, og dette Opkøb er fortsat i Aar, saaledes at der nu haves i Behold næsten $\frac{1}{2}$ Million af Bankens egne Obligationer. Udvalget har, ligesom Landstingets Udvalg, udtrykkeligt billiget dette. Det indskrænker sig til at være en udmærket Reserve for det Tilfælde, at Amortisationen af Hypotekbankens Obligationer begynder, og det gør den snart. Amortisationen af det Laan, vi optog i 1906, skal begynde 10 Aar efter, og denne Tid er altsaa snart for Haanden. I det hele taget forekommer det mig, at vore Kreditforeninger har en lille Tilbøjelighed til at søge at udvide Laanetiden for deres Obligationer saa meget som muligt, og det vil være uheldigt for

Hypotekbanken, hvis det skulde ske større Omfang. I saa Fald vil der ikke være andet for Hypotekbanken at gøre end at søge at faa sine Hypotekobligationer til at løbe længere, altsaa faa en længere Amortisationstid, men det vil ikke være muligt, uden at Hypotekobligationerne sælges til en daarligere Kurs. Det er imidlertid altsammen Fremtidsspørgsmaal. Man kan kun være glad ved, at Hypotekbankens Direktion i Tide har været betænkt paa at finde en Udvej og derved undgaa de Ulemper, der ligger i, at dens egne Obligationer har en hurtigere Amortisation end de Obligationer, den køber. I øvrigt har Udvalget intet fundet at bemærke, og det indstiller derfor ligesom Landstingets Udvalg, at „Rigsdagen godkender „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912“.

Finansministeren (N. Neergaard): Efter den højtærede Ordførers Foredrag har jeg kun at sige, at jeg kan slutte mig til de af ham og Udvalget fremførte Betragtninger. I øvrigt har jeg kun at takke for den velvillige Behandling, Regnskabet har faaet saavel i dette Ting som i Landstinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslag til Beslutning af Rigsdagen, saalydende:

Rigsdagen godkender „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912 vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Grundafstaaelse til Anlæg af Mergelspor m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2466; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 691).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.